

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vico d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija Lir 35.000 Letna inozemstvo Lir 50.000 Zračna pošta inozemstvo Lir 80.000 Poštno čekovni račun: štev. 11234499
---	--

Leto XL. - Štev. 3 (1982)

Gorica - četrtek, 21. januarja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

O nalogah katoliškega tiska

Letos 31. januarja bo sto let od smrti sv. Janeza Bosca. Toda Don Bosco ni bil samo velik prijatelj mladine, temveč tudi velik apostol dobrega tiska, dobre knjige za ljudstvo. Poleg češenja Matere božje in sv. Evharistije je kot sredstvo apostolata med mladino in preprostim ljudstvom pospeševal tudi dober tisk. Salezijanci so ostali zvesti Don Boscovemu zgledu še danes.

Tudi slovenski salezijanci so sledili Don Boscovemu zgledu. Med zadnjo vojno sem prvič spoznal pok. Franca Štuhca na Krasu, ko je prišel na Primorsko širiti salezijanske knjižice. Temu apostolatu je g. Štuhc ostal zvest do smrti. Ko po končani vojni v Sloveniji salezijanci precej let niso smeli več tiskati, je bil on tisti, ki je salezijanske knjižice znova obudil in jih tukaj tiskal.

A kaj bi se ozirali za tujimi zgledi, ko jih imamo med sabo dovolj. Dva naša svetniška kandidata sta bila tudi apostola dobrega tiska. To sta škofa Friderik Baraga in Anton Martin Slomšek. Baraga je v domovini izdal molitvenik »Dušna paša«, ki je o njem pisatelj Ivan Tavčar dejal, da mu je najljubša mašna knjižica. Ko je Baraga odšel v Sev. Ameriko, je tam tiskal knjige za Indijance. O Slomšku pa sploh ni, da bi posebej govorili. Tri Mohorjeve družbe nadaljujejo še sedaj njegovo skrb za dobre in poceni knjige za slovensko ljudstvo.

Kako je bilo pri nas po zadnji vojni, je znano. Fašistična diktatura je ukinila ves slovenski tisk v Italiji, zmagovita komunistična diktatura pa je ukinila ves nepartijski tisk v Sloveniji. Takrat (leta 1945) smo nekateri duhovniki v Gorici ustanovili slovenski katoliški tisk in ga imenovali »Slovenski Primorec«.

Dve leti je bil edini katoliški list na vsem slovenskem ozemlju. Leta 1947 so Tržačani osnovali svoj »Teden«. Ko so ga že naslednje leto ukinili, smo skupno tržaški in gorški slovenski duhovniki ustanovili skupno glasilo in ga poimenovali »Katoliški glas«. Prvič je izšel prvi četrtek februarja 1949. Letos torej stopa list v štirideseto leto življenja.

Namen »Katoliškega glasa« je najprej ta, da poroča o življenju in delu slovenskih katoličanov na Goriškem in Tržaškem. Zato je v njem veliko domačih novic. Potem da goji zavest cerkvenega občestva, povezano z vesoljno Cerkvijo. Po Cerkvi pa s Kristusom.

Toda v demokratični družbi mora biti kristjan obveščen tudi v politiki, domači in državni. Saj na volitvah s svojim glasom soodloča o domačih in državnih zadevah. Zato je katoliški tisk poklican, da piše tudi o političnih vprašanjih in da zna zavzeti tudi lastna stališča, saj ni glasilo nobene stranke. Končno je poklican tudi, da utrjuje narodno zavest med bralci, ker tudi narodnost je velika kulturna dobrina, ki sooblikuje krščansko osebnost.

Naša slovenska skupnost v Italiji je majhna, verska in tudi narodna zavest

peša, zlasti v mladih družinah. Te slovenskega malo berejo, posebno še »katoliškega«. Zaradi tega je naša skupna dolžnost, nas duhovnikov in vas vernikov, da svoj tisk ne samo beremo, temveč ga tudi podpiramo. Vaši darovi za katoliški tisk in za »Katoliški glas« so tisti, ki so pomagali in pomagajo, da naš katoliški tisk še vedno izhaja: Zato: hvala vam!

K. HUMAR, urednik

Mrtvaška jesen civilizacije

Pod tem naslovom prinaša vatikanski tisk »L'Osservatore Romano« razmišljanje ob nerazumljivem zakonskem predlogu v Franciji. Ta se glasi takole: »Zdravnik ne naredi zločina in ne kaznivega dejanja, če ne nudi potrebne zdravniške oskrbe novorojenemu otroku prve tri dni življenja, če ima otrok znake neozdravljive bolezni in se predvideva, da nikoli ne bo imel življenja, ki bi ga bilo vredno živeti.«

To je prvi člen zakonskega predloga, ki je v teh dneh prišel v javnost v Franciji. Ob tem predlogu se človek vprašuje, kakšen smisel je biti človek.

Vsiljuje se pa tudi vprašanje, kako je moglo priti do take mrtvaške jeseni v civilizaciji? Začelo se je, ko je bil zakonsko dovoljen splav. Nasprotniki tega zakona, ki so napovedovali, da je to začetek popolnega razpada družbe, so zmerjali, da so slepi preroki nesreč. Grenko je danes ugotoviti, da se predvidevanja točno uresničujejo. To je samo hladna logika. Zakaj ne bi smeli umoriti tri dni starega otroka, če ga je dovoljeno umoriti, predno je rojen? Saj je vendar ista oseba! In zakaj ga ne bi smeli umoriti pri sedemdesetih ali osemdesetih letih?

Mrtvaška jesen civilizacije je ravno v tem: misliti, da so na svetu ljudje — popolnoma nedolžni —, ki ne morejo nič koristiti. Ne zadostuje več, da si človeška oseba: biti mora zdrav, mlad, koristen družbi.

Tako mišljenje uničuje zdrav moralni čut, ki je bil vedno značilen za človeka. Toda, le kako smo prišli tako daleč? Tako pot pripravljajo parlamenti, ki mislijo, da morajo slepo slediti ljudskemu razvratu; vzgojitelji, ki učijo, da je uživanje in pa koristnost edina norma za človekovo delovanje; zdravniki, ki so se odpovedali visokemu dostojanstvu svojega poklica in so dali svoje znanje v službo smrti; filozofi, ki učijo, da ni nobene resnice in da mora zdrav razum dvomiti o vsem; teologi, ki učijo, da vest posameznega človeka nepriznava določa, kaj je dobro in kaj je slabo: vsi so prispevali in še prispevajo, da napreduje mrtvaška jesen civilizacije.

Nam pa ne preostane drugega, da stalno glasno kričimo: Vsak človek — nihče ni izključen —, je vreden več kot vse vesoljstvo, ker ima neprecenljivo vrednost.

Tisoč let krščanstva v Rusiji

V Rusiji se pripravljajo na praznovanje tisočletnice pokristjanjenja. Res da pogoji za to praznovanje niso tako ugodni, kot so bili pred leti za poljsko Cerkev, ki se je za tisočletnico krščanstva pripravljala deset let in so sadovi tega jubileja vidni: zahteva po verski svobodi je prišla do krepkega izraza v celotni družbi, ki je globoko versko zasidrana in eden od sadov je tudi ta, da je na krnilo Cerkve prišel Poljak.

Sovjetske oblasti so vse prej kot naklonjene verskim slovesnostim te tisočletnice in bi jih najraj v kali zatrle; toda v kolikor jih ni mogoče ignorirati, jih skušajo obrniti v svoj prid kot propagando za širjenje svojih idej po vsem svetu in se za to hočejo poslužiti celo Cerkve. Res je sicer, da je sovjetska oblast »vrnila« ruski pravoslavni Cerkvi Danilovski samostan (pravzaprav ga je prodala za bajno vsoto 40 milijonov rubljev in Cerkve ga je morala na svoj račun popolnoma prenoviti) pod pretvezo, da bo Cerkve tam razmestila svoje osrednje urade, a dejanski namen svetne oblasti je bila le propagandna poteza v prid sovjetske zunanje politike in delno tudi, ker potrebuje denar.

18. aprila 1987 je XX. kongres komunistične zveze mladine SZ sprejel resolucijo: »Treba se je posluževati vseh sredstev ideološkega vpliva za širjenje brezbožnih poznanj, zato da se verski predsodki premagajo v tistem delu mladine, ki je verna.«

NEKOLIKO ZGODOVINE

Če pomislimo, kako različna so mnenja sedanega rodu o dogodkih druge svetovne vojne, bomo lažje dojeli, kako težko si je biti na jasnem glede dogodkov izpred tisoč let, kot je npr. krst kijevske kneževine »Rus« leta 988.

Le ruski letopisec Nestor (pobožen menih Pečerskega samostana pri Kijevu) nam zapuša nekaj pisanih virov in še ti so skopi in nepopolni; da si pridemo vsaj malce na jasno, nam je v pomoč arabski pisani vir Muhammeda Ibn-Ahmeda (IX. stoletje). Iz tega vira vzemo, kakaj je Vladimir z vojsko zavzel Herzonez.

Po najnovejših domnevah zgodovinarjev je krščanstvo prodralo v Rusijo že kakih sto let prej, in to iz Bolgarije po učenih sv. Cirila in Metoda, ko so ti bili pregnani iz Moravske po Metodovi smrti (leta 885). Bolgarija je namreč z veseljem sprejela pregnane Metodove učence in v Bolgariji se je s tem začela doba procvita vere in kulture.

Krščanstvo se začenja širiti iz Bolgarije v kijevsko kneževino v zahodnem in vzhodnem obredu, kakor sta vzgojila svoje učence sv. Ciril in Metod. Ko je leta 946 knez Igor sklenil dogovor z Bizancem, so bili na prvem mestu omenjeni kristjani (pogani šele na drugem). Kristjani so se zbrali v cerkvi preroka Elija in se tam obvezali spoštovati dogovor. Ruski zgodovinar Golubski sklepa iz tega, da je moralo biti tedaj v kijevski kneževini že veliko kristjanov in da je bil verjetno tudi sam Igor v srcu kristjan.

Knežinja Olga je sprejela krščanstvo in se dala krstiti 955 v Carigradu (njeno krstno ime: Helena). Ko se je vrnila domov, je dala v čast Presvete Trojice zgraditi cerkev v Pskovu (965).

Ni dvoma, da je knežinja Olga pozitivno vplivala na svoja dva vnuka Jaropolka in Vladimira, a slednji je vendar ostal pogani in je celo obnovil poganstvo v kijevski kneževini, ko je premagal brata Jaropolka in se sam umestil na kijevskem prestolu.

Seznaitve Vladimira s krščanstvom je povezana s princeso Ano, sestro bizantinskega cesarja, ki se mu je prestol zamažal vsled upora poveljnika polka Bardasa Foke; cesar je Vladimiru obljubil Ano za ženo, če mu v težkem trenutku pomaga. Vladimir je s 6.000 vojakov res šel upor in čakal, da dobi Ano za ženo. Ker pa cesar svoje obljube ni izpolnil, je Vladimir osvojil Herzonez.

Sedanji patriarh ruske pravoslavne Cerkve Pimen v cerkvi Bogojavljenja v Moskvi, ko ob svoji umestitvi blagoslovlja vernike. Rojen je bil leta 1910. Do vstopa v samostan se je imenoval Sergej Mihajlovič. Za duhovnika je bil posvečen leta 1931, v škofa pa 1957

Sele tedaj je prišel iz Carigrada odgovor: kako ti moremo dati za ženo našo sestro, ko pa še nisi krščen. Vladimir se je začel pripravljati na krst, se dal krstiti (on, njegovi spremljevalci in svetovalci) leta 988 in ko je dobil Ano za ženo, se je z relikvijami sv. Klementa vrnil v Kijev, kjer so bili nato krščeni njegovi sinovi in mnogo veljakov.

Duhovniki, ki so prišli z Ano iz Carigrada, so vneto širili krščanstvo, kakor tudi knez Vladimir sam. Izdano je bilo povelje o uničenju malikov in ko je knez videl, da je ljudstvo že pripravljeno na krst, je ukazal, naj se prebivalci Kijeva dajo krstiti v reki Dnjepru. Krščanstvo so v edinoma sprejeli radi, deloma pa tudi zato, ker so si rekli, da to mora že biti prava vera, ker so jo sprejeli knez in velikaši, a bili so tudi taki, ki so se dali krstiti iz strahu pred knezom.

POLOZAJ DANES

Cerkve v Sovjetski zvezi ni več tako surovo preganjana kot pod Stalinom in Hruščovom, a zavoljo krivičnih zakonov in »ustnih povelj« je Cerkvi onemogočeno svobodno delovanje. Minister za verstva SZ, Harčev, pravi:

»Tisočletnice krsta Rusije jaz ne bi prišteval med naša državna praznovanja. To je praznik kristjanov. Krščanstvo je v Rusiji igralo veliko vlogo v razvoju kulturnih zvez z Zahodom, v pismenosti, kulturi in umetnosti. Cerkve je pomagala k cen-

tralizaciji države, veliko pripomogla steti sovražnika v drugi svetovni vojni. Z druge strani pa je treba tudi reči, da je pravoslavna Cerkve ne le vdano služila državi oblasti v teku zgodovine, ampak je celo sama postala veleposestnica in izkoriščevalka ruskega naroda. Taka je zgodovina. Seveda nihče ne prepoveduje pravoslavni Cerkvi praznovati jubileja. Državna oblast ji celo tiska vodiče za te slovesnosti. Velike krivice so se delale vernikom (pod sovjetsko oblastjo), toda vse to je bilo protiustavno. XXVII. kongres KPSZ 1987 je marsikaj spremenil, a bi bilo treba dobre volje s strani vseh državljanov (ki sedijo v istem čolnu), da dosežejo zaželeni breg. So nekateri, ki hočejo na vsak način doseči neomejeno svobodo verske dejavnosti, kar vodi končno do spora med interesi vernih in nevernih, kot je vsakemu dobro mislečemu takoj jasno.« (Religija i nauka, nov. 1987).

Kot vidimo, komunistični oblastniki nikakor niso pripravljeni dati Cerkvi v Rusiji resnične verske svobode, da bi mogla nemoteno vršiti svoje poslanstvo. Zato v tem svetem Marijinem letu radi in pogosto molimo, sami in v skupinah, organizirano in posamično, zlasti v čast Brezmadežnemu Srcu Marijinemu, da se uresniči leta 1977 napovedani čudež: »Rusija se bo spreobrnila in doba miru bo dana svetu.«

Karel Kozina, Bruselj

Besede vredne premisleka

O glavnem tajniku sovjetske partije Mihailu Gorbačovu so mnenja deljena. Ni zanikati dejstva, da sta krilatici »glasnost« in »perestrojka« udarni. Mirotvorna ofenziva in pogodba z ZDA o odpravi raket kratkega in srednjega doleta sta silno dvignili veljavo Gorbačova, mogoče še bolj v inozemstvu, posebno v ZDA, kot pa v sami SZ. Javno mnenje je v veliki meri zelo naklonjeno novemu stanovalcu v Kremlju.

Po drugi strani pa skeptiki opozarjajo, da smo priča veliki mirovni ofenzivi, ki naj Zahod uspeva; da je namen Gorbačova diktaturo partije z reformami samo utrditi, ne pa oslabiti z odprtostjo večji demokraciji.

Naj spregovori Gorbačov sam. Njegove besede, izrečene ob 70. obletnici boljševskega državnega udara oktobra 1987 so vredne premisleka:

»Dragi tovariši, cenjeni gostje: 70 let je minilo od onih nepozabnih dni oktobra 1917, od tistih legendarnih dni, ko se je začelo s štetjem dobe družbenega napredka in resnične zgodovine človeštva. Oktobrska revolucija je bila resnično najlepša ura našega človeškega rodu, žareča zora.

Revolucija je bila revolucija ljudstva, za ljudstvo, za vsakega posameznika, za njegovo osamosvojitost in razvoj.« - Z. U.

■ V nedeljo 17. januarja je zapadel rok za prijavo na letošnje olimpijske igre, ki bodo, kot znano, v južnokorejski prestolnici Seulu. Zadnja država, ki se je priglasila, je Sinija. Od 167 držav jih bo nastopilo kar 161, do sedaj nikdar dosežena številka. Kuba in Severna Koreja sta se odločili igre bojkotirati, odsotne pa bodo še Etiopija, Albanija in Nikaragva, vse z marksističnimi režimi ter Sejšelsko otočje. Bo to po letu 1972 prva olimpijada, ki bo zajela ves svet. Leta 1976 so v Montrealu (Kanada) izostale afriške države, leta 1980 v Moskvi ZDA in mnoge zahodnoevropske, leta 1984 pa v Los Angelesu države vzhodnega bloka.

■ Ministrski predsednik Gorja je v četrtek 14. januarja obiskal sv. očeta v Vatikanu in se z njim v pogovoru zadržal pol ure. Tudi se je sestal z vatikanskim državnim tajnikom kardinalom Casarolijem. Predmet razgovorov so bili mednarodni dogodki, na vrsto pa je prišel tudi pouk verouka v državnih šolah.

Prizor s prireditve za katoliški tisk v Nabrežini

Dr. Stojan Brajša - sto let življenja

V Podgori prav pod Kalvarijo živi mož, ki bo 24. januarja obhajal stoletnico rojstva. To je starosta goriških odvetnikov dr. Stojan Brajša. Pisača je bila njegova življenjska pot, saj ga je peljala iz rodne Istre prek Hrvatske in Slovenije v Gorico. Tu se je po zadnji vojni ustavil in tu dočkal stoletnico rojstva.

Stojan Brajša se je rodil 24. januarja 1888 v Pazinu; njegov oče je bil občinski tajnik Matko, mati pa Marija Žitnik, Slovenka. Zato se je Stojan vedno čutil slovenskega Hrvata oz. hrvaškega Slovenca, kot so se radi pošalili njegovi prijatelji. Vedno je bil šibkega zdravja, zato ga niti cesar Franc Jožef ni hotel za vojaka. Kako se je uštel! V družini je bilo več otrok; živa je še njegova sestra Jelka, ki prebiva v Zagrebu.

Šole je obiskoval v raznih krajih Istre, maturiral pa v Pazinu leta 1907 na hrvaški gimnaziji. Pravo je študiral na raznih univerzah (Dunaj, Gradec, Zagreb) ter doktoriral leta 1914. Po prvi svetovni vojni je leta 1920 opravil doktorski izpit še v Padovi ter se nato ustavil v Gorici, se tu poročil z učiteljico Stefanijo Leban iz Podgore in z njo imel troje otrok. V Gorici je delal najprej v pisarni dr. Podgornika, nato se je osamosvojil.

Toda leta 1931 se je izselil v Jugoslavijo kot toliko drugih slovenskih intelektualcev, ki so jim fašistične oblasti oteževale delo in življenje. V Jugoslaviji je največ let preživel v Splitu kot odvetnik. Ko so Italijani zasedli Dalmacijo (1941), se je pred njimi umaknil v Zagreb, kjer je opravljal službo sodnika. Leta 1945 se je vrnil na Primorsko, sprva učil na slovenskih srednjih šolah, nato je dobil zaposlitev na tržaškem radiu in pri zvezniškem Legal Office kot prevajalec, saj zna dr. Brajša kup modernih jezikov, poleg latinščine in grščine. Naj povemo, da je bral grške klasike v izvirniku in do 90. leta in čez dajal lekcije iz latinščine in grščine.

Šel je tudi v Kanado za otroki (1956-57), toda v tujini ni zdržal. Manjkala mu je slovenska beseda in družba, zato se je vrnil v Podgoro v hišo svoje pokojne žene. Tu je čital, dajal lekcije, študiral in molil. Pobožen kot duhovnik je vsak dan opravil brevir v latinščini.

Dr. Brajša je izrazil katoliški kulturni delavec. Že kot dijak je pisal v hrvaške katoliške revije. Pisanju se je posebej posvetil, ko je kot visokošolec urejal na otoku Krku tednik »Pučki prijatelj«. Škof A. Mahnič je namreč poznal visokošolca Brajšo in ga zato povabil k sebi na Krk. Tu je mladi Brajša postal njegov ožji sodelavec pri njegovih pobudah v prid verske in kulturne obnove med Hrvati.

Tudi v Gorici se je po prvi vojni aktivno vključil v prenovu slovenskega kulturnega življenja na Primorskem. Bil je nekaj časa predsednik Zadrugne zveze ter Prosvetne zveze za Goriško, tajnik Tiskovnega društva za Istro. Pisal je v tedanje revije, koledarje, časopise, imel predavanja. Podobno je delal tudi na Hrvaškem, ko je tam bival. Po zadnji vojni je za slovenske višje srednje šole pripravil učbenik Zgodovina filozofije I. del ter Filozofija v starem in srednjem veku skupaj s prof. B. Tomažičem.

Dr. Stojan Brajša je bil vedno ljubitelj knjig. Zato je v svoji domači knjižnici imel knjige v vseh jezikih. Toda knjig ni samo bral, temveč je pomembnejša mesta tudi podčrtaval, da so knjige res »pisane«. Dokler so mu moči dopuščale, smo ga v Gorici vedno videvali z aktovko v roki, kamor koli je šel. Poznal je vse knjigarne in knjižnice. Bral je in še vedno bere brez naočnikov.

Na Cerkev je bil zmeraj navezan. Zato

je bil sodelavec škofa Mahniča, legalni svetovalec nadškofa Sedeja, prijatelj duhovnikov. V teologiji in cerkvenem pravu je bil podkovan kot kak profesor teologije. Ko mu je umrla žena Stefanija, je resno mislil postati duhovnik. Toda nadškof Ambrosi mu želje ni hotel izpolniti, ker je bil že v letih (70) in ker je takrat imela škofija dovolj duhovnikov. »Ena se mu torej želja ni izpolnila« (Prešeren). Zaradi zaslug za Cerkev ga je papež Pavel VI. na predlog nadškofa Petra Cocolina odlikoval s križem »Pro Ecclesia et Pontifice«.

Jubilant dr. Stojan Brajša živi sedaj v Podgori, kjer skrbi zanj hčerka Dana, ki se je vrnila iz Kanade, ko je stopila v pokoj. Telesno je čvrst, čeprav si je pred leti zlomil nogo, njegov duh je pa opešal. Leta pač težijo. Vsi se veselimo in čestitamo dr. Stojanu Brajši za tako visok življenjski jubilej, hvalečni njemu in Bogu za vse, kar je v življenju dobrega storil.

K. H.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Kdor je upal, da bo zadnji proces proti mafijskim veljakom in njihovim pomagačem v Palermu (od 456 obtoženih jih je bilo 342 obsojenih na skupnih 2655 let ječe ter izrečenih 19 dosmrtnih ječ) dokončen udarec mafijским krogom, se je zelo motil. Mafija ostaja še naprej siciliska resničnost. Dokaz temu sta dva zadnja umora pretekli teden v Palermu: pod streli neznancev sta padla bivši župan mesta Insalaco in policijski agent Mondo. Vsem je jasno, da je tudi država nemočna proti temu nasilju, dokler svojcev prizadetih ne more učinkovito zaščititi in je med ljudstvom zakoreninjena sedanja miselnost, ki krije morilce in njihov gospodarje.

■ Zadeva za južnokorejskim letalom, ki je 29. novembra lani strmoglavilo nad Burmo in se izgubilo sredi tamkajšnjih pragozdov, pri čemer je izgubilo življenje 115 potnikov, je pojasnjena. Bombo, ki je letalo raznesla, sta dobila dva severnokorejska vladna agenta 70-letni King Sung II in 26-letna Kim Hyon Hi, hči nekega severnokorejskega diplomata, v Beogradu. Na poletu pa sta pred eksplozijo izstopila v Bahreinu (Perzijski zaliv), kjer pa sta bila takoj aretirana. Oba sta zaužila strup. Moški mu je podlegel, dekle pa je preživela in bila nato izročena južnokorejskim oblastem. Dva dni pred 17. januarjem, ki je bil zadnji dan prijave za olimpiado, je zločin priznala in povedala, da ga je naročil sin in bodoči voditelj sedanjega komunističnega samodržca Kim Il Sunga.

★
Bolečina je božja poslanka, zato ljudje po njej veliko bolj zraščajo kot po vseh radostih sveta. (Adalbert Stifter)

† Biseromašnik Franc Premrl

V sredo 13. januarja je bil čudovit zimski sončni zahod, ko so iz cerkve spremljali na domače pokopališče v Podragi biseromašnika Franca Premrla. Zahajajoče sonce je obsevalo pobožja čavna in Nanosa in prijeten hlad je vel na pokopališču, ko so se od pok. g. župnika poslavljali škof Metod Pirih, duhovni sobratje in verno ljudstvo iz Podrage in Oseka.

Res, lepšega trenutka za zadnje slovo od svojih dragih župljanov si g. France ne bi mogel izbrati. Zato smo vsi še bolj doživljali žalostinke, ki jih je moški zbor zapel pokojniku v zadnje slovo. Lahko bi rekli, da ni šlo za pogreb, temveč za prijateljsko slovo.

Franc Premrl je bil eden zadnjih duhovnikov, ki so se rodili še v prejšnjem stoletju, namreč marca 1899 v Vrhpolju, vasi, ki je dajala in še daje slovenski Cerkvi duhovnike in redovnike oz. redovnice. Bil je šibkega zdravja, toda neizmerno je ljubil knjige. Zato so ga starši s pomočjo dobrih ljudi poslali v šole v Gorico. Toda maja 1915 je zaradi vojne napovedi Italije Avstriji moral prekiniti študije.

Škof Metod Pirih je v nagovoru med mašo osvetlil te in druge trenutke iz življenja pokojnega župnika. Prikazal je težave na njegovi življenjski poti do duhovniškega poklica, ki jih je pa vse znal prestat s svojo umirjenostjo in vztrajnostjo.

Tedanji ravnatelj škofovih zavodov v Sentvidu nad Ljubljano Franc Gnidovec se je namreč usmilil tega primorskega študenta Franca Premrla in ga sprejel v zavod sv. Stanislava, saj je tedaj Podraga z Vipavo spadala pod ljubljansko škofijo. V tem zavodu je srečno maturiral leta

1921 ter se vpisal v goriško bogoslovje.

Toda nova ovira mu je stopila na pot: zavoljo zdravja je moral prekiniti študij za poldrugo leto. Zato je bil posvečen v mašnika šele leta 1926, ko mu je bilo 27 let. Dosegel je cilj, ki si ga je srčno želel.

Nadškof Sedej ga je za dve leti poslal za kaplana v Tolmin, nato pa mu odkazal župnijo Podraga blizu njegove rodne vasi. Tu je ostal polnih 39 let. Eden njegovih nekdajšnjih vernikov, ki ga je pokojni krstil, se mu je ob grobu prisrčno zahvalil za to dolgo njegovo pastirovanje v tem kraju.

Po 39 letih v Podragi je škof Jenko menil, da je čas, da gre kam drugam; prišel je v Osek, vedno na Vipavskem. Ni bil več mlad in niti ne preveč zdrav, toda šel je prepričan, da kdor posluša, nikoli ne zgreši. V Oseku je ostal nadaljnjih 19 let, dokler mu telesne moči niso opešale.

Umaknil se je k sorodnikom v Podrago. Tu so nečakinje in sestre zanj lepo skrbale, za kar se jim je škof Pirih iz srca zahvalil. A starostna onemoglost je bila neizprosna in v ponedeljek 11. januarja je dobri in zvesti služabnik odšel k svojemu Gospodarju po zaslužen plačilo.

Pok. Franc Premrl pa ni bil samo duhovnik in veroučitelj, temveč je svojemu ljudstvu služil tudi s pisano besedo. Sam sicer ni bil ne pesnik ne pisatelj, toda znal je v lepem jeziku in na prijeten način »ponašati« tuja dela, zlasti nemškega ljudskega pisatelja Reimichla. V slovenščino je prevajal oziroma presajal njegove povesti, nekatere izmed njih je tudi dramatisiral. Tudi to je omenil g. škof v svojem govoru. Pok. dr. Rudi Klince v PSBL navaja ta dela in dramatisacije.

Nekatere teh povesti so izšle pri Goriški Mohorjevi, npr. Janez in Majda ter Hlapec Ferjan, ki je izhajal kot podlistek v Slovenskem Primorcu. V rokopisu je imel še več takih stvari, ki bi jih bil rad objavil. Toda uredniki so sodili, da so minili časi za slične povesti. Morda bi se dalo v njegovih rokopisih dobiti še kaj vrednega za objavo.

Mirnega značaja, rahlega zdravja celo življenje je Franc Premrl bil starosta primorskih duhovnikov; ti so ga pospremili k zadnjemu počitku v velikem številu, verjetno jih je bilo nad 60, da ne govorimo o vernikih, ki so mnogi morali ostati zunaj cerkve, ker vanjo niso mogli. Pevski zbor je v mešani in moški zasedbi spremljal sv. mašo in pogrebne obrede.

V miru počivaj, dragi g. Franc, sredi svojih ovčic v Podragi, kjer si jih mnoge krstil in veliko tudi pokopal, da med njimi učkaš tudi večno vstajenje.

K. H.

Razmišljanje ob zadnjem občenem zboru SKGZ

Kot je Katoliški glas na kratko že poročal, je imela Slovenska kulturno gospodarska zveza (SKGZ) 20. decembra v Gorici svoj 16. občni zbor. Sama se označuje za krovno organizacijo Slovencev v Italiji. Ali to drži, je seveda drugo vprašanje. Drži pa, da predstavlja levičarsko usmerjene Slovence in da želi biti naslednica Osvobodilne fronte (OF) v naših krajih. To potrjuje tudi članek v Jadranskem koledarju za leto 1974, ki nosi naslov »Londonski sporazum in Slovenci v Italiji. Po dvajsetih letih 1954-1974«.

Deset let nato, 7. novembra 1984, je v Primorskem dnevniku izšel sestavek »Tri desetletja "Slovenske kulturno gospodarske zveze"«. Spominski zapis o pripravah na ustanovitev pred 30 leti. Iz tega naj navedemo nekaj politično pomembnih dogodkov, ki nas od blizu zanimajo. Med temi je v letu 1948 znana obsodba Jugoslavije s strani Kominforma, ki se ji je pridružila tudi komunistična partija Italije. Zaradi tega je iz te partije izstopila skupina, ki je pod vodstvom Branka Babića ustanovila protikominformovsko KP (brez dodatka D).

V tem zapisu torej beremo, da je na eni sej izvršnega odbora OF za Tržaško ozemlje bila ugotovljena potreba po ustanovitvi organizacije, ki bi povezovala vse slovenske gospodarske in kulturne organizacije na Tržaškem in tudi v ostali Italiji. V nadaljevanju je rečeno, da je bila med dogodki, ki so vplivali na ustanovitev nepolitične (?) SKGZ posebno važna razpustitev grupacije Branka Babića 7. septembra 1954 ter KP za cono A Svobodnega tržaškega ozemlja (STO). Vse to je pospešilo razpravo o potrebi ustanovitve čimbolj enotne politične organizacije, za katero so dali pobudo Slovensko gospodarsko združenje, Slovensko-hrvatska prosvetna zveza in Kmečka zveza.

Ta nova krovna organizacija SKGZ je imela svoj ustanovni občni zbor 29. novembra 1954. Zaradi posebnih določil, ki jih je vseboval statut za STO, je prišlo do dveh zvez: za Slovence na Tržaškem in za Slovence na Goriškem. Ti so imeli svoj ustanovni občni zbor 5. junija 1955. Kasneje se je SKGZ razširila še na Benečijo. Kmalo pa se je izkazalo, da obstoj dveh Zvez nima več smisla, saj je STO obstajal le še na papirju in je tržaška pokrajina prišla pod upravo Italije, zahteve Slovencev v Italiji pa so bile povsod enake. Zato je 23. marca 1958 prišlo do združitve obeh Zvez, SKGZ pa je dobila deželni značaj.

Tudi na zadnjem občenem zboru je bilo rečeno, da mora SKGZ postati še bolj pluralistična in še bolj odprta, da bo čim bolj uspešno povezovala vse sestavine slovenske manjšine. Zamilis ni slaba, je pa vprašljiva. Nastanek Zveze priča, da je hotela povezati Slovence ne na narodni

podlagi, ampak na levičarski.

Prav zaradi tega tudi danes ni zmožna pritegniti vseh Slovencev, saj igra, ali je vsaj igrala, ideologija večjo vlogo kot narodnost. Zato so tudi v novoizvoljenem odboru Zveze osebe, ki so javni politični delavci (senator, pokrajinski in občinski svetovalci, župani itd.), pa so bili izvoljeni na listah levičarskih italijanskih vsedržavnih strank in jih te, hočeš nočeš, pogolčujejo v njih ravnanju.

Naj omenim s tem v zvezi na pogovor, ki ga je imel s Primorskim dnevnikom (18. dec. 1987) bivši predsednik Teritorialnega odbora SKGZ (od 20. dec. predsednik deželne SKGZ) Klavdij Palčič, kateremu je časnikar PDK zastavil vprašanje, s katerimi problemi je odbor Zveze v zadnjem obdobju imel največ preglavic. Dobil je odgovor, da je največ težav povzročilo politično zavezništvo med PSI in Listo za Trst in temu sledenja huda protislovenska kampanja. In vendar se je na zadnjem občenem zboru Zveze predstavnik slovenskih socialistov drznil izreči zahtevo, da bodo morali novi vodstveni organi izkazati razumevanje za stališča slovenskih socialistov (da še naprej vztrajajo v stranki, ki zastopa protislovenska stališča).

Slabost SKGZ je torej prav v tem, da ne zna na volitvah svojih članov tako usmeriti, da bi glasovali samo za slovenske kandidate, čeprav so na italijanskih listah. Ta njena nemoč se je zlasti pokazala pri zadnjih občinskih volitvah v Gorici. Od vseh levičarsko usmerjenih Slovencev je ostal le še eden. Bojim se, da se bo ista nemoč pokazala tudi na prihodnjih deželnih in pokrajinskih volitvah.

Ze sedaj bi bilo treba misliti, kako podpreti SSK, da dobi svojega deželnega poslanca, saj je samo ta stranka narodnostno jasno opredeljena in zato nepogojena od italijanskih strank. Če bo SKGZ svoje člane tako usmerila, da bo vsaj del teh podprl tudi prizadevanja SSK, bo dokazala, da je res pluralistična in da je najprej slovenska, nato šele levičarsko usmerjena.

R. D.

★
■ Argentina je doživela nov vojaški upor, ki pa je klavrnio propadel. Vodil ga je polkovnik Aldo Rico, ki je pobegnil iz hišnega zavora v Buenos Airesu ter se zatekel v severovzhodno provinco Corrientes, kjer je zasedel kraj Monte Caseros ob meji z Urugvajem ter se tam hotel zoperstaviti zvezni vladi. Toda odpora je bilo hitro konec, ko so vladne čete prišle do kraja in Rico se je predal brezpogojno. Do uporov nekaterih vojaških enot je prišlo tudi na severu države v Tucumanu, na zahodu v San Luisu in San Juanu, ter v samem Buenos Airesu, kjer so uporniki celo obkolili letališče v Palermu. Toda povsod so bili po nekaj urah prisiljeni položiti orožje.

Tudi Nikaragva deli usodo socialističnih dežel

Sandinistični marksistični režim v Nikaragvi je na vladi že prek osem let. Na političnem polju smo pričeli velikemu spopadu med ZDA na eni in med sandinisti in Sovjetsko zvezo na drugi strani. Samo ljudstvo v Nikaragvi pa je žrtev tega diplomatskega in vojaškega konflikta.

Ko so pred nedavnim vprašali predsednika te države Ortega, če je komunist, je odvrnil, da je sandinist. Vendar glede njegove pripadnosti ideologiji vzhodnega bloka ni nobenega dvoma. V osmih letih so samo enkrat izvedli volitve v parlament, stranke, razen vladne, so bile tako diskriminirane, da niso imele nobene možnosti in je večina strank raje od volitev odstopila. Političnih pripornikov je nekeje med 9.000 in 4.500, kolikor jih vlada prizna. Torej več kot v SFR Jugoslaviji. Za potovanje ali voziško dovoljenje je odločilno mnenje krajevnega odbora. Točno tako kot v gestapovski Nemčiji in vzhodnem bloku. Poleg potnega lista je potrebna še izhodna in vstopna viza.

Najteže je ljudstvo prizadeto v ekonomiji. 50 % gospodarstva je sicer še v zasebnih rokah, toda cene in plače so kontrolirane, vse je vodeno iz centra tako kot v Sovjetski zvezi. Sovjeti plačujejo v celoti vojaške sile, niso pa pripravljeni v celoti podpreti ekonomije kot na Kubi. Izvoz je od letnih 636 milijonov padel na 230 milijonov dolarjev. Dolg se je dvignil od 1,6 milijarde pred komunizmom na 6 milijard. Kupna moč zaposlenih je v tem obdobju padla za štiri petine! Bencin in hrana sta na karte. Riža, glavne jedi, se dobi samo še pol kg na osebo na mesec.

P. U.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVI SKLAD!**

Cerkveni zbor iz Podgore pod vodstvom Z. Klanjščka, ki je nastopil 9. januarja letos na koncertu božičnih pesmi v domači župnijski cerkvi

Potrebno pojasnilo

Pravzaprav bi se bil moral oglasiti že pred šestimi ali sedmimi leti, ko je izšla knjiga »Leto borove grizlice«. Takrat se nisem, ker je bilo od smrti rajnega Jožeta Peterlina še razmeroma blizu in se mi je zdelo neokusno polemizirati ob njegovem še skoraj zvežem grobu.

Če se torej danes oglašam, je zato, ker je zdaj vse nekoliko bolj odmaknjeno in lahko mirneje presojam. Tega pisanja pa bi se ne lotil, če bi te dni ne izšla še ena publikacija — nekaj separat na osmih straneh izpod peresa prof. Vinka Beličiča, posvečena Mirku Javorniku - Cerknianu treh domovin, ki spet pogreva že pozabljene stvari.

Prof. Beličič je imeniten pesnik, premočrten in trden v svojih načelih in svojih gledanjih. Spoštujem to njegovo življenjsko držo in se ji klanjam. Kot pesnika in kot človeka sem ga vedno cenil, zato sem ga intervjuval na radiu, dal pobudo za objavo intervjuja ob njegovi 70-letnici in ga sploh cenil kot besednega ustvarjalca, vzgojitelja in človeka.

Toda zaradi tega se ne morem strinjati tudi z vsemi njegovimi sodbami o ljudeh in stvareh, ki jih morda povsem ne pozna. Neprijetno mi je početi to javno, a sem žal dolžan to storiti, ker so tudi njegova mnenja izšla v tisku.

Pojdimo konkretnije k stvari: gre za Beličičovo knjigo »Leto borove grizlice« (Celovec 1981), kjer rajnemu prof. Peterlinu — čeprav ga ne imenuje, smo vsi razumeli, da je to on — očita obisk v Sloveniji in se sprašuje, za kakšno ceno je bil ta obisk opravljen (str. 31) in gre za očitek Društvu slovenskih izobražencev (DSI) v brošuri »Cerkničan treh domovin« (Trst 1987), češ da je Mirku Javorniku odklonilo dvorano za predstavitev knjige »Pero in čas II.« (str. IV).

Pojasnilo torej nekoliko te stvari. Najprej drugi primer, odklonitev dvorane za predstavitev knjige. Prof. Beličič je gotovo vestno bral »Sij slovenske svobode«, ker je sam bil njegov sodelavec. V tem listu je Lektor (= Mirko Javornik) dosledno napadal DSI, njegovega takratnega predsednika J. Peterlina in »Drago«. Ni šlo samo za različno gledanje in odklanjanje »Drage«, ampak pogosto kar za osebno obrekovanje in blatenje J. Peterlina, pobudnika »Drage«, tudi z najbolj grobimi lažmi (poudarjam lažmi!).

Rajnega prof. Peterlina je to zelo prizadelo in bolelo. Toliko bolj, ker so bili ti očitki krivični. Čeprav sem ga pregovarjal, ni hotel odgovoriti. Čutil je, da gre za nepošteno spletkarjenje. V tistih letih sem z njim tesno sodeloval, zato vem, kako so ga ti napadi boleli. Pred lažjo in krivičnimi očitki je bil brez moči. Blata ne moreš oprati, nekaj ga vendar ostane. Tako je menil. Zato je bil raje tiho. Toda vsi ti napadi so ga zagrenili in mu gotovo niso koristili pri njegovi skriti bolezni.

Po vsem tem se mi zdi logično, da odbor DSI ni bil navdušen, ko je prijatelj zaprosil, da bi v Peterlinovi (!) dvorani predstavili Javornikovo knjigo. Zdelo se nam je pravzaprav to neokusno. Odbor ni ničesar sklenil z večino (kot piše prof. Beličič), ampak je prijatelj enostavno svoj predlog umaknil, ko je uvidel, da ni za to navdušenja in tako je šel primer ad acta, dokler ga ni prof. Beličič potegnil iz zaprjene pozabe z svojo brošuro.

Vsa Beličičeva zablodenost in zaverovanost v »mojstra besede« Mirka Javornika ne opere krivice, ki jih je ta naredil DSI, »Dragi« in njenemu graditelju J. Peterlinu. Tudi Javornikovo lepo pismo Beličiču — nekaj predsmrtni duhovni testament — ne prepriča tistih, ki smo Javornika poznali, čeprav smo daleč od tega, da bi ga danes sodili. Po smrti naj ga sodi samo Bog.

Druga stvar je lik prof. Peterlina, kot se zarisuje v Beličičevi knjigi »Leto borove grizlice«. Ker sta zapisa v nekaki medsebojni zvezi, je morda prav, da se te reči, čeprav pozno, gosirajo.

Prof. Jožeta Peterlina je k njegovi bolni materi peljal podpisani. Cena za to je bila samo to, kar smo lahko vsi brali: otročji in krivični očitki in sum v knjigi »Leto borove grizlice«. Toda z isto pravico bi se kdo lahko spraševal, za kakšno ceno je prof. Beličič sodeloval v režimski literarni reviji »Sodobnost«, ko še zamejski pisatelj v njej niso sodelovali, ali za kakšno ceno je lani prejel odličje škofjeloškega muzeja dr. Tine Debeljak v Argentini. In isti očitki bi lahko letel na kogarkoli, ki je prestopil jugoslovansko mejo po letu 1945.

Toda ali je treba za izdajstvo prestopiti mejo? In za izdajstvo česa? Ali naj tu naštejemo, kdo vse se je vrnil po vojni

v Slovenijo od »uglednih politikov« do najbolj preprostih »političnih emigrantov« in duhovnikov? Vsi sami izdajalci?

Prof. Beličič kot človek peresa bi se moral zavedati posledic, ki jih ima javno pisanje. Razumem, da ima lahko svoja mnenja in svoje poglede, ni pa s tem rečeno, da so zaradi njegove pokončnosti in premočrnosti tudi njegova subjektivna mnenja točna in resnična. Stvari je treba spoznati z vseh strani, da o njih lahko kolikor toliko resnično in objektivno sodimo in pišemo.

Marij Maver

RAZNO

Vernost v rimski škofiji

Pred zadnjo škofovsko sinodo so v rimski škofiji izvedli anketo o vernosti Rimljanov. Dobili so presenetljive podatke. Med osebami, ki so praktični katoličani, jih je 47% do 40. leta starosti. Prevladujejo ženske z 59%.

Med praktičnimi katoličani je stopnja izobrazbe precej visoka. 19% jih ima univerzitetno izobrazbo, višje šole pa je dovršilo 45%.

Med praktičnimi katoličani je visoka stopnja delovanja v javnosti in v župnijskem življenju. Med tistimi, ki so odgovorili na vprašalno polo, jih je kar 50% zadovoljnih s stanjem v župnijski skupnosti in da je razumevanje med različnimi skupinami v župniji dobro.

O čem bo govora na prihodnji sinodi škofov

Prihodnja škofovska sinoda bo predvidoma jeseni 1990. Zato bo moralo tajništvo sinode papežu kmalu predlagati naslove zadev, ki bi najbolj utegnile zanimati celotno Cerkev.

Že sedaj je predlogov veliko. Tako so sinodalni očetje omenili naslednje: duhovno življenje, poklicnost k svetosti, vzgoja duhovniških kandidatov, razmerje med evangelijem in kulturo, meste mladim v Cerkvi in pastoralna skrb zanje, pastirska skrb škofov, Cerkev v službi revežev in Cerkev ubožstva, teologija osvoboditve, sredstva javnega obveščanja, ekumenizem in dialog med različnimi verstvi.

Zahrbtnen umor slovaškega duhovnika

Župnik v Borovcu Štefan Polak, star 47 let, je postal žrtev zahrbtnega umora. Ker ni prišel na duhovniški sestanek, so ga prišli nekateri soprobatje 8. oktobra iskati, zlasti ker bi moral isto popoldne voditi procesijo, pa so ga našli ubitega.

Češkoslovaška tiskovna agencija je hitro objavila novico, da je postal žrtev tatov. So pa bili ti tatovi kaj čudni, saj niso odnesli iz župnišča ene same stvari, niti se niso dotaknili večje vsote denarja, ki jo je pokojni duhovnik imel za obnovo farne cerkve.

Za Slovence resprejemljiva reforma deželnega volilnega zakona

Slovenska skupnost odločno zavrača predloge sprememb deželnega volilnega zakona, ki bi zaradi uperjenosti proti obstoj manjših strank avtomatično izključile iz deželnega sveta edino slovensko stranko v Italiji.

O tem je razpravljalo strankino deželno tajništvo, ki je obravnavalo nedavni dvostanski sestanek delegacij SSK in Socialistične stranke Italije. Socialisti so pod vodstvom deželnega tajnika Sara izrazili namen, da še v tej zakonodajni dobi predlagajo ukrepe za zmanjšanje števila političnih skupin v prihodnjem deželnem svetu, ki bo izvoljen po vsej verjetnosti ob koncu junija.

Delegacija SSK pod vodstvom deželnega tajnika Jevnikarja je izrazila nasprotovanje volilnim inehanizmom, ki bi 25 let po sprejetju posebnega statuta Furlanije-Juljske krajine in po 24 letih aktivne prisotnosti SSK v deželnem statutu skušali izključiti iz tega zakonodajnega telesa takega glasnika težen in zahtev slovenskega prebivalstva.

Ce že mora priti do reform, morajo upoštevati pravico manjšin do političnega zastopstva. Tako je npr. v ZR Nemčiji stranka danske manjšine oproščena določila, ki velja za vse ostale stranke, in sicer da morajo doseči vsaj pet odstotkov glasov, da lahko sodelujejo pri delitvi svetovalskih mest

Zato SSK pričakuje od socialistov, da v

tržaške novice

Bazovica

Vsako naše zamejsko slovensko društvo ima nenadomestljivo vlogo pri ohranjanju kulturne tradicije in etničnih značilnosti svojega kraja, pa tudi širšega slovenskega prostora. Tej ideji in takšnim nazorom brez dvoma sledi dramski odsek PD Standrež, ki je v nedeljo 17. januarja gostoval v obnovljeni župnijski dvorani v Bazovici z Goldonijev komedijo »Prebrisana vdova«.

Po miklavževanju je bila to prva pomembnejša prireditev v letošnjem letu, kot je v uvodu poudaril domači župnik g. Marijan Živic, ki je najprej pozdravil gostujočo igralsko skupino ter napovedal, da namerava župnijska skupnost v kratkem organizirati nekaj gostovanj (dobrodošlo naj bi bilo tudi Stalno slovensko gledališče iz Trsta, kot je novembra lani obljubil njegov ravnatelj M. Košuta) ter v lastni režiji Prešernovo proslavo, letos primerno združeno s proslavo zavetnika škofa A. M. Slomška.

»Prebrisana vdova« je doživela na domačih odskih deskah v Standrežu izreden uspeh. Upam si trditi, da ni bil nič manjši v Bazovici, kljub temu, da je bila dvorana, vsa nova in lepa, le preveč prazna ob izredno učinkoviti propagandi.

Toda vsi, ki so manjkali, so zamudili edinstveno priložnost, da bi se sprostili ob uživanju enkratnega podajanja štandreskih igralcev, ki so tudi tokrat opravičili svoj sloves. Idealizem in trud štandreske igralske skupine sta v sedanjem času res občudovanja in posnemanja vredna. Zlasti s strani naših mladih ljudi, o katerih se zdi, da so popolnoma zavrgli našo kulturno tradicijo in vrline naših prednikov.

Pri tem si želimo odgovarjajočega kulturnega delovanja zlasti v dramski umetnosti v Bazovici. Precej let tega je uspešno deloval v naši vasi Bazoviški oder, ki pa je ščasoma prenehal. Ali bo uspelo mladim rodovom obuditi odrsko delovanje, posebej danes, ko tako upadajo duhovne vrednote ob vse bolj plehkkih televizijskih programih.

Napoveduje se »Vikj show«. Oglašamo se že ta teden, celih deset dni pred izredno zabavno predstavo, ki bo v Bazovici. Zakaj tako zgodnje obvestilo? Nastopila bo namreč skupina »Vikj show« iz Trsta. Čarodej Ivo Valetič in tri dekleta, Eva, Tara in Tanja bodo zabavali občinstvo s čarodejnimi igrami, rokohtitvom in primernim plesom.

Skupina Vikj show uživa velik ugled. Nastopila je v Sanremu, na mednarodnem srečanju v Bologni, kjer je prejela najvišje priznanje za čarodeje. Na tekmovalju v Ljubljani je osvojila prvo mesto v magiji in čarodejstvu.

svojih predlogih zjamčijo izvoljeno zastopstvo narodnih manjšin. Drugače sedanjih predlogov ni mogoče oceniti drugače, kot da predstavljajo napad ne le na Slovensko skupnost, temveč na vso slovensko manjšino, kot tudi na ustavno načelo manjšinske zaščite in na demokratične pravice državljanov, da svobodno izbirajo svoje izvoljene predstavnike.

Deželno tajništvo SSK je na zadnji seji, ki je bila v Nabrežini, tudi potrdilo dokončno besedilo novega predloga SSK za globalni zaščitni zakon. Prejšnje besedilo so pravna komisija in drugi strokovnjaki temeljito predelali, posodobili in precizirali v točkah, ki so bile pretekla leta v središču javnih razprav. V kratkem bodo parlamentarni zastopniki strank narodnih manjšin predložili besedilo, ki zdaj obsega 30 členov, v rimskem parlamentu. Po predložitvi bo SSK temeljito predstavila svoje predloge slovenski in italijanski javnosti.

Glede priprave na deželne volitve je tajništvo sklenilo, da bo v soboto 30. januarja popoldne v Jamljah zasedal strankin deželni svet.

Dne 6. februarja bo delegacija Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije pod vodstvom predsednika Jožeta Smoleta vrnila obisk Slovenski skupnosti v naši deželi. Prejšnje srečanje je bilo januarja lani v Ljubljani.

Prepričani smo, da nam nudi ta skupina izredno priložnost za užitek in zabavo. Vabimo že sedaj na predstavo, ki bo v nedeljo 31. januarja ob 17. uri v obnovljeni dvorani.

Zahvala

Župnijska skupnost sv. Marije Magdalene v Bazovici se zahvaljuje PD Standrež za izredno prijetno veseloiqro »Prebrisana vdova« in čestita požrtvovalnim izvajalcem komedije. Želi jim, da bi še v mnogih krajih uprizorili to zabavno igro.

Tečaj priprave na zakon

Že nekaj let ni v tržaški škofiji skupne priprave slovenske mladine na zakon. Porok je žal vedno manj, mnogi se poročajo samo civilno brez vsake moralne in stavovske priprave. Zato ni žal več tako važnih srečanj, ki so toliko lepega, koristnega in važnega nudila mladini na poti v zakon.

V bližnji Sežani pa imajo za ves Kras kar trikratno pripravo. Prva je pomladanska v februarju, druga je poletna v juniju in tretja je jesenska v oktobru. Predavanja so v župnišču v Sežani.

Tisti, ki nameravajo v bližnji bodočnosti skleniti cerkveni zakon, naj se osebno ali telefonsko obrnejo na župnika: tel. 003867/73029. Prvo srečanje je že 7. februarja ob 15. uri.

Bralce Katoliškega glasa prosimo, da mlade obvestijo o zakonski pripravi. Napravili bodo gotovo dobro delo.

Dolina

Sekcija SSK o stavki občinskih uslužbencev. V zvezi s stavko občinskih uslužbencev in perečih problemov občinskih služb na področju šolstva je sekcija SSK izdala naslednje tiskovno poročilo:

Ze samo dejstvo, da so uslužbenci občine Dolina kar dvakrat stavkali v razdobju osmih dni, dovolj zgovorno odraža stanje, ki vlada v oasnoh med njimi in občinskimi upravitelji. Treba je nadalje spomniti, da to napeto ozračje ni nastalo včeraj, temveč se vleče že dolgo časa. Kljub temu uprava v vsem tem obdobju ni znala urediti perečih odprtih problemov uslužbencev raznih občinskih služb, ki niso svojski za dolinsko občino, temveč so skupni vsem drugim krajevnim upravam, katere so jih tako ali drugače zadovoljivo rešile. Zato ni mogoče razumeti, zakaj takšnih problemov ni bilo mogoče rešiti ravno v dolinski občini, ki se tako rada ponaša s svojo demokratičnostjo.

Ni naš namen spuščati se na tem mestu v konkretno vsebino spornih vprašanj, za rešitev katerih so neposredno poklicane sindikalne organizacije in občinska uprava. Kot politični predstavniki pa imamo pravico in dolžnost ocenjevati delovanje občinske uprave na vseh področjih, torej tudi urejanje sindikalnih problemov uslužbencev, od rešitve katerih je odvisno redno in kakovostno delovanje raznih občinskih služb v korist vseh občanov.

Splošno mnenje občanov je, da če bi občinska uprava malo manj časa in energije zapravljala za probleme svetovne politike (npr. pisarjenje v Rim, Zenevo, Moskvo in Washington) in razne reprezentančne nastope ter dala prednost reševanju konkretnih problemov občanov, bi se gotovo ne znašla v tem kritičnem položaju. Zato mora razumen občan biti solidaren z uslužbenci, starši otrok in drugimi komponentami, saj končno zahtevajo ureditev perečih problemov na pravični osnovi.

Zahvala g. Bedenčiču

Tudi letos se je 65 mladih s Tržaške zbralo v Srednji vasi v Bohinju, da bi na poseben način preživeli Novo leto ob smučanju, sprehodih po Bohinju in Bledu, plavanju v bazenu, ob spoznavanju ljudi in pridobivanju novih prijateljev, ob pogovorih po skupinah na razne teme, kot npr.: Kaj pomenijo nam mladim danes vrednote in ne nazadnje tudi ob kuhanju in zabavi.

Za vse to gre največja zahvala g. Tonetu Bedenčiču, ki nam je omogočil, da smo nekateri že sedmič — drugi pa prvič, a gotovo ne zadnjič — preživeli božične počitnice v takem vzdušju. Najlepša hvala, g. Tone!

Bohinjska klapa

P. S. - Vse najboljše, g. Tone, za rojstni dan, mnogo zdravja, sreče, veselja, božjega blagoslova pri vašem delu in še mnogo takih let v Bohinju!

Pastirček št. 4

Pastirčkova 4. številka je zimska in božična, saj o tem poje že uvodna pesem Z. Saksida, še bolj pa se ob zimi ustavljajo otroci v svojih pisemcih. Toda tudi Božiča je veliko v dopisih, ki so jih poslali otroci. Urednica pohvali otroke: »Brez vaših pisemc in risbic bi Pastirček ne mogel veljati toliko, kolikor resnično velja.«

Vsebinska je v precejšnji meri nadaljevanje nekaterih rubrik. Za Marijino leto je opisana Marijina božja pot na Repentabru, nadaljujejo se Matejeve živali, prav tako Zanimivosti onkraj oceana. Tudi Evelina Pahor nadaljuje s svojimi zgodovinskimi opisi Pred štirimi tisočletji. Tokrat vodi otroke v čase mostiščarjev, ki so bili prvi prebivalci Ljubljanskega barja. Zanimivo jih opisuje. Za pusta je prizor Raztresenec in policaj. Opozoril bi na novo rubriko Človek v zrcalu pogovorov. Utegne biti prav zanimiva in poučna, ker v šaljivi obliki niza vrsto ljudskih pregovorov.

Zdi se mi, da je Pastirček zanimiv ne samo za otroke, temveč tudi za nas odrasle. (r+r)

Slovinci po svetu

Misijonar Ivan Štanta prosi za pomoč

Iz njegovega pisma:

Odkar sem se vrnil na Madagaskar, nabiram kamenje, gramoz in pesek. Tudi protestantje niso manj goreči pri delu. Če je božja volja, upam, da bomo v dveh letih dogradili novo cerkev. Široka bo 8,20 m in dolga 20 m. Kar dela preglavice, je cement, ki se ga ne najde in je zelo drag, če se ga slučajno kupi na črno. Dne 6. decembra je naš g. škof blagoslovil vogelni kamen nove cerkve v Zazafotsy. Posvečena bo sv. Vincenciju Pavelskemu.

Iz Jugoslavije

»Blagovest« znova izhaja

Za Božič je v Beogradu znova začel izhajati verski list »Blagovest«. Nadškof Franc Perko je v uvodu zapisal: »List želi povezovati razkropljene vernike z njihovi župnijami, jih informirati in utrjevati v veri.«

»Blagovest« je začela izhajati v Skopju leta 1928 kot glasilo skopjanske župnije. Prvi urednik je bil p. Anton Bukovič, jezuit, sotrudnica pa tudi sedanja m. Terezija iz Kalkute. List se je kmalu uveljavil in razširil ter postal glasilo prizrenskoskopjanske škofije pod pokroviteljstvom škofa Fr. Gnidovca.

Leta 1935 je uredništvo prevzel Alojzij Turk, ki je urejal list tudi, ko je postal beograjski nadškof, saj se je »Blagovest« med tem časom preselila v Beograd. Med zadnjo vojno list ni izhajal, toda že leta 1946 je znova začel izhajati in bil takrat edini katoliški list v Jugoslaviji. Pred tremi leti je A. Turk list ustavil, ker ni zmogel več uredniškega dela. Sedaj je novi nadškof Fr. Perko »Blagovest« oživil. Služi vsem katoliškim vernikom na jugu Jugoslavije. List bo izhajal štirikrat na leto.

V starosti 88 let je umrl v bolnišnici v Zagrebu Andrija Artuković, notranji minister takom. »Nezavisne države Hrvatske« v času zadnje vojne. Od leta 1948 je živel v ZDA, jugoslovanske oblasti so pa venomer zahtevale, da jim ga Washington izroči kot vojnega zločinca. To se je tudi zgodilo leta 1985. Naslednje leto v maju je bil obsojen na smrt s streljanjem, obsodba pa zaradi izredno slabega zdravstvenega stanja Artukovića ni bila izvršena.

Podgora

Božični koncert. Ob koncu božičnih praznikov je tudi župnijska skupnost v Podgori imela svoj koncert božičnih pesmi, ki sta ga v soboto 9. januarja izvajala v naši cerkvi domači mešani cerkveni zbor pod vodstvom Z. Klanjščka in zbor »A. Capello« iz Begliana pod vodstvom D. Fabrisa. Prvi je pel slovenske pesmi, drugi pa italijanske in dodal še dve angleški.

Med nastopom enega in drugega zbora so gojenci glasbene šole »A. Vivaldi« iz Tržiča izvedli »Quartetto in sol magg.« G. Plattija in »Quartetto in do magg.« K. V. 285 W. A. Mozarta. Številno občinstvo je hvaležno sprejelo ta nastop, ki je obenem bil pomemben prispevek k sožitju dveh narodnosti, kateri živita v župniji in uglašen na poslanico miru in bratstva, tako značilno za Kristusovo rojstvo. - M. B.

Števerjan

Odgovor občinske uprave. Dopis, ki smo ga objavili v našem listu 14. jan. (avtor V. I.) pod naslovom »Negodovanje nad občinsko upravo«, je sedanje upravitelje neprijetno prizadel. Poslali so nam pojasnilo s trditvijo, da je v omenjenem dopisu vrsta netočnosti in namerno izkrivljenih dejstev.

Dopisnik da bi moral vedeti, da skuša sedanja občinska uprava popravljati ne ravno posrečene izbire in odločitve prejšnje uprave. Sklep za izstop iz konzorcija Cafo je bil sprejet že 30. nov. 1982 pod prejšnjo upravo. Takrat so izgubo, ki jo je prinašal števerjanski vodovod, in ki ni bila majhna, solidarno krile vse občine, članice konzorcija, sedaj pa morajo to breme nositi števerjanski občani sami. Tarifa za pobiranje, odnašanje in upepeljevanje smeti se v letu 1988 ne bo povišala, tolmačenje, ki ga nudi V. I., pa je netočno. Na očitek, da gre za izžemanje občanov, pa sedanji upravitelji ne nameravajo odgovarjati, svetujejo pa, naj V. I. vsaj nekoliko sledi dogajanju v drugih občinah, »tudi takih, ki jih upravljajo drugačne večine od tiste, ki bo vsaj do leta 1990, upamo pa tudi za naprej, upravljala števerjan«.

Op. ur. Storili smo svojo časnikarsko dolžnost s tem, da smo priobčili stališče dela občanov in občinskih upraviteljev, nadaljnji polemiki pa ne nameravamo dati prostora.

Ronke

Božični koncert. Tradicija je že, da ženski pevski zbor iz Laškega drugo ali tretjo nedeljo novega leta v cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah priredi koncert božičnih pesmi. Tako je bilo tudi v nedeljo 17. januarja, ko so se vabilu odzvali pevci iz Mirna ter Rupe-Peči, ki so predstavili bogat spored.

Po litanijah, ki jih je opravil g. A. Kodolja, je bil prvi del koncerta na koru, kjer je župnijski mešani zbor iz Mirna zapel osem pesmi. V drugem delu ob oltarju je najprej zapel moški zbor »Fantje treh vasi« dve Gruberjeve pesmi, sledil je združeni moški zbor Miren-Rupe-Peč, ki je zapel šest pesmi. Zaključil pa je nastop spet mešani zbor iz Mirna. Pevce je spremljal organist Antek Klančič, dirigiral pa Andrej Budin.

Slišali smo vsega 20 skladb, prijetne in sproščene solistične vložke ob dinamičnem podajanju božičnih melodij. Zato je bilo navdušenje številnih ljubiteljev zborovske glasbe veliko, kar je dokazal dolgi aplavz, ki kar ni hotel ponehati.

Nato je predsednica SSO Marija Ferletič poklonila simbolično darilo župniku g. Virgulinu za njegovih 35 let delovanja v Ronkah, inž. K. Mučič pa se je kot predstavnik Slovencev v Laškem najprej zahvalil za koncert in nato podaril dve

plaketi omenjenima zboroma v spomin na to srečanje.

Popoldan se je nato nadaljeval v bližnjih prostorih ob domačem pecivu, dobri kapljici, prijetnem razgovoru in petju, da so se rojaki vračali na svoje domove zares polni lepih doživetij, hvaležni tudi vsem, ki so na kateri koli način pripomogli k uspehu srečanja. - K. M.

Bralci pišejo

Pomanjkljiva slovenščina na radiu Trst A

Ze nekaj mesecev poslušam v poročilih po radiu Trst A približno takle stavek: »V prometni nesreči so trije ostali ranjeni.« Ker se to ponavlja skoraj pri vsakih poročilih, se sprašujem, če imajo slovenski časnikarji v Trstu kako navodilo v tem smislu. Tolikšna doslednost v tem izrazoslovju se mi zdi namreč prav »ganljiva«. Čudno, da nihče nima manjšega dvoma ali pomisleka ob tem italijanskem kalku (sono rimasti feriti). Zgleden primer tihe asimilacije, kajne?

Pred časom sem slišal tudi izreke, ki jih je časnikar takole naglaševal: »blagovna izmenjava« in »tiskovno poročilo«. Rad bi vedel, odkod ti nenaravni naglasi.

P. R.

Iz pisma zvestega naročnika

Lojze Gruntar, primorski rojak, nam piše iz Kanade:

List mi je zelo všeč, le kakšna številka se na poti zgubi, česar pa seveda niste vi krivi... Kar me boli, je neenotnost med Slovenci. Za mnoge je prvo stranka, potem šele narodna pripadnost. Pri Italijanih je ravno nasprotno. Če bo šlo tako naprej, se bodo Slovenci sami pokopali.

Šport

Ekipa C2. »Konec dober, vse dobro«, tako moremo reči o tekmi proti PAV iz Manzana, ki so jo olimpijci po več kot dveurni borbi odločili v svojo korist s 3:2 (13:15, 15:7, 15:8, 15:17, 15:13). Rezultati jasno kažejo, da je bila tekma precej izenačena. Naši igralci so pokazali dobro mero zagrizenosti, borbenosti in zbranosti v ključnih in kritičnih trenutkih ter postajajo homogeno moštvo.

V prvem setu so napravili precej napak (sprejem je šepal, zgrešenih precej servisov) in si ga zapravili. V drugem in tretjem setu pa so prevladovali v vseh elementih igre. Tudi četrti set se je začel v znamenju premoči. Toda pri vodstvu 7:0 se je zataknilo: sprejem komaj zadosten, blok ni bil uspešen (zlasti ni znal ustaviti nasprotnih »veloce«), napadu je zmanjkovalo udarne moči. Vendar so naši vodili s 14:11 in 15:14, nato pa zaradi nekaterih nerodnosti tesno izgubili.

Odločilni peti set je bil podoben prejšnjemu. Olimpijci so se zagrizli v igro in vodili z 8:3, 11:5 in 13:8, ko so verjetno zaradi utrujenosti popustili in je nasprotnik izenačil. Tedaj so se naši zbrali in z dobro igro zmagali. Olympia se sedaj nahaja na tretjem mestu z 12 točkami enako kot moštva Bor, Rozzol in Fincantieri.

Prihodnje srečanje bo v soboto 23. jan. ob 20.30 doma proti ekipi iz Turjaka.

Prva Divizija dekleta. V Krminu so olimpijke izgubile z 1:3. Prvi set so z lahkoto zmagale, izgubile pa druga in tretja. V četrtem setu so pri stanju 8:14 dohitele in prehitile nasprotnice do 15:14, niso pa mogle zmagati. To soboto igrajo proti Azzurri ob 15.30 v Štandrežu.

Prva Divizija fantje. V okrnjeni postavi

Člani štandreske skupine, ki so uspešno uprizorili Goldonijevo komedijo »Prebrisana vdova«. Premiera je bila v nedeljo 10. januarja v župnijski dvorani »Aneon Greogrčič« v Štandrežu, ponovitev pa preteklo nedeljo v Bazovici

Za Nedeljo katoliškega tiska

nastopi 31. januarja ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici
dramska skupina PD Štandrež z Goldonijevo veseloigro

»Prebrisana vdova«

Med odmori TOMBOLA za katoliški tisk.

so naši bili poraženi z 0:3. Neizkušnost in neugranost se ne da odpraviti kar čez noč. V soboto 23. jan. se bodo pomerili z moštvom San Luigi v Štandrežu ob 16.30.

Prvenstvo Under 16

TORRIANA - SOCA CER-IMPEX 1:3
(15:9, 9:15, 14:16, 8:15)

S tekmo proti Torriani so naši fantje pričelo povratno kolo. Kot je razvidno iz rezultata, so zmagali, njihova igra pa ni bila posebno zadovoljiva. Naši so bili namreč pregotovi in so zato izgubili prvi niz. Kljub slabi igri so Sočani nadoknadili v ostalih setih. - E. Č.

Prvenstvo Under 15

SOCA CER-I - P. LUCINICO 2:0
(15:3, 15:3)

Drugo tekmo so sočanke odigrale na domačih tleh proti Ločniku. Nasprotnice niso bile močne igralke. Zato so zmagale brez težav. Tekma je trajala le 28 minut in ni bila zanimiva, v kolikor so bile sočanke dosti boljše. Nasprotna ekipa se namreč ni mogla zbrati. - E. Č.

S »Katoliškim glasom« v Fatimo

V Marijinem letu prireja naš list marijansko romanje v Fatimo na Portugalskem. Spotoma se ustavimo tudi v Santiagu de Compostela, v Zaragozi (Pilarska Mati božja) in na Montserratu pri Barceloni. Potovanje bo trajalo od ponedeljka 25. julija do petka 5. avgusta vključno.

Vpisovanje se prične takoj. Dokončno ceno objavimo v prihodnjih dneh. Ob vpisu je treba plačati 300.000 lir. Prijave sprejema uprava Katoliškega glasa od ponedeljka do petka ob 9. ure do 12.30, tel. (0481) 83177, izven tega časa g. Jože Jurak, tel. (0481) 882116 do 8. ure, popoldne od 14.30 do 16.30 in po 20. uri.

DAROVİ

Za Katoliški glas: druž. Emil Devetak 15.000; V. B., Gorica 250.000; N. N., Sovodnje 15.000; N. N., Podgora 15.000; Marija Batistič 15.000; Herman Jazbec 15.000; Marija Čevdek 15.000; za objavljane darov za kapelico sv. Cirila in Metoda v Cerovljah 50.000; Kristina Mazora v spomin drage Ljubke Vogrič 50.000 lir.

Za katoliški tisk: V. B., Gorica 500.000; N. N. 40.000; Ljudmila Cavicchioli, Ferlugi 5.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: druž. Tommasi 15.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: C. T., Videm 100.000; M. K. 50.000 lir.

R. P.: za Sv. goro 20.000, za lačne otroke 20.000, za kapelico v Cerovljah 20.000 lir.

V spomin pok. Viktorja Prašnika: Elica in Jože Gorkič za Katoliški dom 50.000; druž. Valantig 100.000; S. G. 100.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: Terčeljevi, Vižovlje 50.000; V. O. za svetišče v čast Matere božje za zdravje 300.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Giulio in Dorica Škerlavaj v spomin na svoje drage pokojne 50.000; Lojzka Španger-Sosič 20.000; Fani Škerlavaj 25.000; Marija Mahnič-Coccoli v spomin na Angela Vremec in za ofer 30.000; Sabina Škerlavaj 5.000; pevoji za popravilo orgel 50.000; N. N. v isti namen 70.000 lir.

Za popravilo sedeža pevskih zborov »Fantje izpod Grmade« in »Dekliški zbor Devine«: hotelir Vinko Levstik 1.000.000 lir.

Za Našo pot: V. B., Gorica 50.000 lir.

Za CPZ - Opčine: Irma Škabar-Kraus 50.000; Giulio in Dorica v spomin na svoje drage pokojne 50.000; Rafaela in Nino Gec 50.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Vida Siega ob novi maši Stefana Canonico 50.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Trstu: članice glavnega odbora konference v spomin Bernarde Mauri vd. Stefančič 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: A. B. 20.000; družini Pangos in Lozej namesto cvetja na grob Bernarde Antonič 20.000; Iva Ščuka v spomin svojih rajnih 50.000 lir.

Za obnovitev cerkve v Mačkoljah: A. T. 150.000; druž. Rehar 200.000; N. N. 100.000; N. N. 90.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za cerkveni mešani zbor v Mačkoljah: N. N. 10.000 lir.

Za misijone: Marija Fabijan 100.000; A. T. 50.000; Marija Markuža 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa SJ: Tončka Sosič 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Pepi in Marija 100.000; Peter Tomšič, Sovodnje 100.000; N. N. 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Nada v spomin na pok. Marijo Benevolj 30.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZVEZA SLOV. KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

prireja niz predavanj v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici

JANEZ EVANGELIST KREK

(70 let po smrti)

Ponedeljek 25. jan. ob 20.30:

— dr. Janez Juhant: »Osebnost Janeza Ev. Kreka«;

— dr. Janez Gril: »Krekovo socialno delo«.

Četrtek 4. febr. ob 20.30:

— prof. Peter Stres: »Krek na Goriškem«.

Čarodejna skupina »Vikj show« bo nastopila v nedeljo 31. jan. v obnovljeni dvorani v Bazovici. Vabljeni mladi in starejši. Začetek ob 17. uri. Ne zamudite lepe priložnosti za zabavo in smeh.

Spored od 24. do 30. januarja 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Srebrno kopito«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Primorski emigranti od Soče do Mlade Soče. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbeni vrtiljak. 14.30 Spomin na Woodyja. 15.00 Križanovska: »Nemeza«. 15.20 V svetu mladih. 16.00 Iz oddaj T. Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 8.45 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 14.10 Govorimo o glasbi. 15.00 Križanovska: »Nemeza«. 15.20 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 L. Morandini: »Iorjeve blodnje«. Pesnitev.

Sreda: 8.10 Rožice s Kanina. Oddaja o Reziji. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Moški zbor Zarja iz Trbovelj. 14.10 Od Milj do Devina. 14.40 Povejmo glasbo. 15.00 Križanovska: »Nemeza«. 15.20 Ženska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika: 17.10 Mi in glasba. 18.00 Matjaž Kmecl: »Slov. postna premišljevanja«.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 12.00 Med nebom in zemljo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Križanovska: »Nemeza«. 15.20 Svet, v katerem živimo. 15.30 Dr. Fr. Bučar: Problemi sodobne družbe. 15.45 Glasbeni telefon. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor iz Finske. 18.00 Spomini na Alberta Rejca. 18.30 Naši toni.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Naša pesem 1986. 14.10 Otroški kotiček: Rišite z nami! 14.30 Okoli po svetu. 15.00 Križanovska: »Nemeza«. 15.20 Umetnost in kultura. 15.30 Krivi preroki. 16.00 Glasbene diagonale. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Oddaja iz Kanalske doline. 14.40 Glasbene skice. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.30 V ritmu jazz.

Opera-balet SNG Ljubljana nastopi v Kult. domu v Trstu v soboto 23. jan. ob 20.30 in v nedeljo 24. jan. ob 16. uri z dvema baletoma: Sergeja Prokopsijeva »Roméo in Julia« in Ture Rangströma »Gospodična Julija«.

Gledališče »G. Belli« iz Rima uprizori v priredbi SSG - Trst v Kult. domu v Trstu Fojevo farso »Chi ruba un piede, è fortunato in amore« v dneh 25., 26., 28., 29. in 30. januarja, vedno ob 20.30.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

PUSTOVANJE '88

v novi telovadnici ob Katoliškem domu v Gorici bo v soboto 13. februarja ob 20. uri.

Vse viže bo igral ansambel TAIMS - KRAŠKI FANTJE.

— krofi, »kroštole«, klobase, dobro založen bar...

— nagrajevanje najboljših mask: posamezniki, pari, skupine.

Vstop samo z vabili. Zaenkrat so na voljo v Katoliški knjigarni. Prihodnji teden tudi drugje na Goriškem in Tržaškem. Maska (ne)obvezno!

Odbor za telovadnico

Ali veš, da nudi naš tekoči račun* pravico do zavarovanja proti nezgodam do višine

Lit. 50.000.000 ?

Pridi in poižvej. Imamo zate še druge novosti. Srečajmo se!

**KMEČKA BANKA
TVOJA DOMAČA BANKA**

*tudi za hranilne knjižice posameznikov in zasebnih podjetij, ne pa za družbe.